

පළමුවන දේව ප්‍රකාශනය

යෙසායා 52:13-53:12

යෙසායා දිවැසිවරයාගේ පොතෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

(එතුමාණන් තුවාල ලැබුවේ අපේ අපරාධ නිසා ය.)

බලන්න, මාගේ සේවකයාණන්ට ජය අත්වේ. එතුමාණෝ, උසස් වී, උතුම් වී, අඟුණක්කෘෂ්ට වෙති. පෙනුමෙන් එතුමාණෝ බොහෝ සේ අවලක්ෂණය. මිනිසෙකුට සමානකමක් නැත. මිනිස් රූපය නැති වී යන පමණට විරූප වීමෙන් එය සියල්ලට ම පුදුමයක් වී ඇත. දන් නම්, ජාතිහු එතුමාණන් දක මවිතයට පත්වෙති. රජවරු විස්මයෙන් විස්මයට පත්ව නිහඬව සිටිති. ඉහත දී ඔවුන්ට නොදන් වූ දෙයක් දන් ඔවුහු දනිති. කිසි කලක නොඇසූ දෙයක් දන් ඔවුහු තේරුම්ගනිති. අප සැළ කළ දේ විශ්වාස කළේ කවරෙක් ද? සම්ප්‍රදායෙන් බලය එළිදරව් වී ඇත්තේ කවරෙකුට ද? මාගේ සේවකයාණෝ වැඩෙන පැළෑටියක් සේ ද වියළි බිමෙන් මතු වන අංකුරයක් සේ ද සම්ප්‍රදාය අහියස වැඩුණේ ය. එතුමන්ට රූපවත්කමක් හෝ පැහැපත්කමක් හෝ නැත. මන පිනවන ශෝභමානකමක් ද නැත. මිනිසුන් විසින් පිළිකුල් කොට එපා කරනු ලැබූහ. දුක හා වද වේදනා දරූ මිනිස් කෙනෙක් වූහ. එතුමන් දුටු විට මිනිස්සු ඉවත බලාගත්හ. එතුමාණෝ තෙරපනු ලැබූහ. අපි එතුමන් ගැන සැලකිල්ලක් නොදක්වුවෙමු. එබැවින් එතුමාණන් ඉසුරුවේ අපේ දුක ය. දරාගත්තේ අපේ පීඩා ය. මේවා දඩුවම් යයි අපට සිතුවෙණිය. දෙව් තුමන් දුන් පහර යයි අපට හඟුණෙය. එහෙත්, එතුමන් තුවාල ලැබුවේ අපේ අපරාධ නිසා ය. පොඩි කරනු ලැබුවේ අපේ පව් නිසා ය. එතුමන් ලත් දඩුවමින් අපට සාමදාය ලැබී ඇත. එතුමන් ලැබූ පහරවලින් අපට සුවය ලැබී ඇත. අපි සියල්ලෝම බැටළුවන් මෙන් මුළා වී තම තමා සිතූ මඟට හැරී ගියෙමු. සම්ප්‍රදායේ අප සියල්ලන්ගේ පව් එතුමන් පිට තැබූ සේක. සේවකයාණන්ට පීඩා කළ විට එතුමෝ මුඛය තැර සිටියහ. නිහතමානී ලෙස එය දරූ හ. මරන්න ගෙන යන බැටළුවෙකු සේ ද බැටළු දෙනක ලොම් කපන්නා ඉදිරියේ නිහඬව සිටින සේ ද එතුමෝ මුඛය තැර සිටියහ. බලාත්කාරකමින් ද යුක්ති විරෝධී ලෙස ද එතුමෝ ගෙතයනු ලැබූ හ. මනු ලොවින් සිදු දමනු ලැබූහ. සෙනඟගේ පව් උදෙසා මරනු ලැබූහ. මේ කරුණු ගැන, එතුමන් උදෙසා පෙනී සිටින්නේ කවරෙක් ද? එතුමන් කිසි වරදක් නොකළ නමුත්, කිසි බොරුවක් නොකී නමුත්, ඔවුන් එතුමන් මිනිදන් කළේ අදමිටුවන් සමඟ එක මිනි වළේය. ධනවතුන් සමඟ එක සොහොන් බිමේය. එහෙත්, එතුමන් පෙළුනු ලැබුවේ දුකට පත්කරනු ලැබුවේ සම්ප්‍රදායෙන් කැමැත්ත ලෙස ය. මෙසේ එතුමන් ගේ මරණය පව් කමා කරන පූජාවක් වේ. එබැවින් එතුමෝ සිය පරපුර දක, දීර්ඝායු ලැබ ජීවත් වන්නා හ. එතුමන් මගින් සම්ප්‍රදායෙන් කැමැත්ත මැනවින් සඵල වේ. එතුමන් සිය දුක් වේදනාවේ ප්‍රතිඵල දක, තෘප්තියට පැමිණෙනු ඇත. බොහෝ දෙනාගේ පව් තමන් පිට ගැනීමෙන්, එතුමන් දුක් වේදනාවෙන් ලත් දැනගැනීමෙන් දමිටු කමට ඔවුන් පත්කරනු ලබනු ඇත. එබැවින් මම එතුමන්ට උදරකර සම්පත් දෙන්නෙමි. එතුමෝ එය බලවතුන් සමඟ බෙදගන්නාහ. මෙසේ වන්නේ, එතුමන්, වරදකරුවන් සමඟ ගණන් ගනු ලැබ, සිය දිවි පුදමින් බොහෝ දෙනාගේ පව් උසුලාගනිමින් පව්කරුවන් සඳහා මැදහත් යැදුම් කරන බැවිනි.

දේව වචනය මෙසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්තූතියු වේවා.

පිළිතුරු: පියාණෙනි, ඔබ වහන්සේගේ හස්තයට මාගේ ජීවිතය භාරකරමි.

ගීය: සමිඳුනි, ඔබ කෙරේ මාගේ විශ්වාසය තබමි. කිසිදුක මම නින්දාවට පත් නොවෙමිවා. ඔබේ දැනුම කමින් මා මුදුලුව මැනව. ඔබ අතට මාගේ ජීවිතය භාර කරමි. සත්‍යවාදී දෙවි සමිඳුනි, ඔබ මා මිදු සේක.

මාගේ එදිරිකරුවන් නිසා මම අසල්වැසියන් අතර නව නින්දාවක් ව සිටිමි. මා දන්නා අදුනන අයට මම හීනියක් වී සිටිමි. විදියේ මා දන්නා අය මා වෙතින් පලායන්නෝය.

මා මතකයෙන් ඉවත ගිය මියගිය කෙනෙකු මෙන්, අමතක වී ඇත. බිඳුන බඳුනක් මෙන් ඉවත ද ඇත. එහෙත් සමිඳුනි, මා විශ්වාසය තැබුවේ ඔබ කෙරෙහිමය, "මාගේ දෙවියෝ ඔබය" යි කියමි.

මාගේ ජීවිත ගමන ඔබ අතෙහිය. මාගේ සතුරන් හා මට පීඩා කරන්නවුන් අතින් මා මුදුහැරිය මැනව. ඔබ මෙහෙකරු වන මා දෙස කරුණාවෙන් බැලුව මැනව. ඔබේ තීර පෙමින් මා ගැලවෙව මැනව. සමිඳුන් කෙරේ විශ්වාසය තබන සියල්ලෙහි, ශක්තිමත් වන්න. සිතින් දොරටුවක් වන්න.

දෙවන දේව ප්‍රකාශනය

හෙබ්‍රෙව් 4:14-16 5:7-9

හෙබ්‍රෙව්වරුන්ට ලියන ලද හසුනෙන් උපුටා ගත් කොටසකි.

දුක් විඳීමෙන් කීකරුකම උගත් ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ සියල්ලන්ගේ සද විමුක්ති දයකයාණන් වූ සේක.

එබැවින් අහස් මඩල ඉක්මවා ගිය දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයාණන් වන පේසුස් නම් ශ්‍රේෂ්ඨ උත්තම පූජකයකු අපට සිටින නිසා, අපේ ඇදහිල්ලෙහි නොසෙල්වී පවතිමු. මන්ද, අපට ඇත්තේ අපේ දුබලකම් ගැන අනුකම්පාවක් තැනි උත්තම පූජකයකු නොව, හැම අයුරින්ම අප වාගේ පරීක්ෂාවලට මුහුණ පෑ පාප රහිත උත්තම පූජකයෙකි. එබැවින් අපේ ඕනෑ එපාකම්වලදී අපේ සරණ සඳහා දයානුකම්පාව ලබන පිණිස බිය සැක තැනිව කරුණාවේ සිංහාසනය වෙත ළඟා වෙමු.

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මිනිසත් බව ගෙන සිටියදී තමන් මරණයෙන් ගළවන්නට පිළිවන් වූ තැනන් වහන්සේට බලවත් හැඩ්මෙනුත් කඳු එ සැලීමෙනුත්, යාවිඤා ද කන්නලවු ද ඔප්පු කළ සේක. උත්වහන්සේගේ දේව ගරු බිය නිසා දෙවියන් වහන්සේ එයට සවන් දුන් සේක. උත්වහන්සේ පුත්‍රයාණන් වූ නමුත්, තමන්ගේ දුක් විඳීමෙන් කීකරුකම ඉගෙන ගත් සේක. මෙසේ උත්වහන්සේ සම්පූර්ණත්වය ලැබ, තමන් වහන්සේට කීකරුවන සියල්ලන්ගේ සඳහන විමුක්ති දයකයාණෝ වූ සේක.

දේව වචනය මෙසේ ය.

දෙවියන් වහන්සේට ස්ත්‍රෝත්‍ර වේවා.

සුපුවත් ජය නද

පිලිපි 2:8-9

ක්‍රිස්තුස් වහන්සේ මරණය, එනම් කුරුසියේ මරණය දක්වා පහත් වී කීකරු වූ සේක. එබැවින් දෙවියන් වහන්සේ උත්වහන්සේ අති උසස් තැනට නංවා, සියලු නාමයන්ට වඩා අග්‍රතමය උත්වහන්සේට දුන් සේක.

සුවිශේෂක පුවම් තුමන් විසින් ලියා තිබෙන අයුරෙන් අප ස්වාමීන් වන
ජේසුස් ක්‍රිස්තුන් වහන්සේගේ දූතප්‍රාප්තිය මෙසේය.

ජේසුස් වහන්සේ යාවිඤ්ඤාව නිම කළ පසු, සිය ශ්‍රාවකයන් සමඟ කිළෝන ඇලෙන් එගොඩට වැඩිය සේක. එහි උයනක් විය. උන්වහන්සේ සිය ශ්‍රාවකයන් සමඟ එයට පිවිසි සේක. ද්‍රෝහියා වූ ජුදස් මේ ස්ථානය දැන සිටියේය. මන්ද, ජේසුස් වහන්සේ සිය ශ්‍රාවකයන් සමඟ එහි නිතරම රැස්වූ බැවිනි. ජුදස් තෙමේ, නායක පූජකයන්ගෙන් ද පරිසිවරුන්ගෙන් ද හට කණ්ඩායමක් සහ මුර සේවකයන් කීප දෙනෙකුත් ලබාගෙන, පහන්, පන්දම් හා අවිආයුධ ඇතිව එතැනට පැමිණියේය. තමන් වහන්සේට සිදුවන්නට යන සියලු දේ දැන සිටි ජේසුස් වහන්සේ, ඉදිරියට ගොස්, “ඔබ කවරෙකු සොයන්නහුද” යි ඔවුන්ගෙන් ඇසූ සේක. ඔව්හු පිළිතුරු දෙමින්: “නාසරෙත්හි ජේසුස්ය” යි කීහ. “ඒ මම ය” යි ජේසුස් වහන්සේ ඔවුන්ට වදළ සේක. ද්‍රෝහියා වූ ජුදස් ඔවුන් සමඟ සිටියේය. “ඒ මම ය” යි ජේසුස් වහන්සේ ඔවුන්ට කී කල්හි, ඔව්හු පස්සෙන් පස්සට ගොස් බිම වැටුණහ. යළිත් උන්වහන්සේ, “ඔබ කවරෙකු සොයන්නහුද” යි ඔවුන්ගෙන් ඇසූ සේක. “නාසරෙත්හි ජේසුස්ය” යි ඔව්හු කීහ. ජේසුස්වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “ඒ මමය යි ඔබට කීවෙමි: ඉදින් ඔබ මා සොයන්නහු නම්, මොවුන්ට යන්න දෙන්න” යි වදළ සේක. “මෙසේ වූයේ: ‘ඔබ මට දුන් අයගෙන් එක් කෙනෙක්වත් නැති නොවීය’ යි උන්වහන්සේ කී වචන ඉෂ්ට වන පිණිසය. සීමොන් ජේදුරු ළඟ කඩුවක් තිබිණි. ඔහු එය ඇද, උත්තම පූජකයාගේ දසයාට ගසා, ඔහුගේ දකුණු කන කපා දමීය. ඒ දසයාගේ නම මල්කස්ය. එවිට ජේසුස් වහන්සේ, “කඩුව කොපුවේ දමන්න, පියාණන් වහන්සේ මටදී තිබෙන කුසලාන මම නොබොමිද” යි ජේදුරුට වදළ සේක. එකල හට කණ්ඩායම ද ඔවුන්ගේ මහා සේනාධිපතියා ද ජුදෙව්වරුන්ගේ මුර සේවකයෝ ද ජේසුස්වහන්සේ අල්ලා, බැඳගෙන පළමුකොට අන්තස් වෙතට ගෙන ගියේය. ඔහු ඒ වසරේ උත්තම පූජකයාව සිටි කායාපස්ගේ මයිලණුවන් විය. මේ කායාපස් වනාහි, ජනතාව වෙනුවෙන් එක් මිනිසෙකු මරණයට පත්වීම සුදුසු යයි ජුදෙව්වරුන්ට උපදෙස් දුන් තැනැත්තෙය. ජේසුස් වහන්සේ පසුපස්සේ සීමොන් ජේදුරු ද තවත් ශ්‍රාවකයෙක් ද ගියහ. මේ ශ්‍රාවකයා, උත්තම පූජකයා දැන සිටි කෙනෙකු වූ බැවින්, ඔහු ජේසුස් වහන්සේ සමඟ උත්තම පූජකයාගේ මැදුරේ මහා මඵවට ඇතුළු විය. ජේදුරු දෙර ළඟ පිටත සිටියේය. එවිට උත්තම පූජකයා දැන සිටි අතික් ශ්‍රාවකයා පිටතට ගොස් දෙරටුපාලියට කතා කොට, ජේදුරු ඇතුළතට ගෙනාවේය. එවිට දෙරටුපාලී, “ඔබත් මේ මිනිසාගේ ශ්‍රාවකයන්ගෙන් එක් කෙනෙක් නොවේද” යි ඇසුවාය. “නැත” යි ඔහු පිළිතුරු දුනි. එය ශීත කාලය වූයෙන්, දසයෝ ද මුර සේවකයෝ ද අඟුරු දල්වා ගිනි තපිමින් සිටියෝය. ජේදුරු ද ඔවුන් සමඟ ගිනි තපිමින් සිටියේය. එවිට උත්තම පූජකයා, ජේසුස් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයන් ගැන ද උන්වහන්සේගේ ඉගැන්වීම ගැන ද ප්‍රශ්න කෙළේය. ජේසුස් වහන්සේ ඔහුට පිළිතුරු දෙමින්, “මම එළිපිටම ලෝකයාට කතා කෙළෙමි: ජුදෙව්වරුන් සියලු දෙනා එක්රැස් වන ධර්මශාලාවලදීත් දේව මාලිගාවේදීත්, නිතරම අනුශාසනා කෙළෙමි. රහසින් කිසිවක් නොකීවෙමි. මාගෙන් විචාරන්නේ කුමක්නිසාද ? මා කී දේ ඇසූ අයගෙන්, මා ඔවුන්ට කීවේ කුමක්දැයි ප්‍රශ්න කරන්න.

මා කීවේ කුමක්දැයි ඔව්හු දනිති" යි වදළ සේක. උන්වහන්සේ මෙසේ වදළ විට, ලඟ සිටි මුර සේවකයන්ගෙන් කෙනෙක්: "නුඹ උත්තම පූජකයාට උත්තර දෙන්නේ මෙලෙසද?" කියා පේසුස් වහන්සේට අතුල් පහරක් ගැසීය. පේසුස්වහන්සේ ඔහුට පිළිතුරු දෙමින්: "මා කී දෙයෙහි වරදක් ඇත්නම්, එය ඔප්පු කරන්න. නැත්නම් කුමක් නිසා මට පහර දෙන්නෙහිද" යි ඇසු සේක. ඒ ඇසු අන්තස්, උන්වහන්සේ බැඳ සිටි ලෙසම උත්තම පූජකයා වූ කායාපස් වෙතට යැවීය. සීමොන් පේදුරු ගිනි තපිමින් සිටියේය. එවිට සෙසු අය කතා කරමින්, "නුඹත් ඔහුගේ ශ්‍රාවකයන්ගෙන් එක් කෙනෙක් නොවේද" යි ඔහුගෙන් ඇසූහ. ඔහු: "නැත, එසේ නොවේ ය" යි කීය. එවිට පේදුරු විසින් කතා කපන ලද තැනැත්තාගේ ඥාතියෙකු වූ, උත්තම පූජකයාගේ දූසයන්ගෙන් එක් කෙනෙක්: "නුඹ ඔහු සමඟ උයනේ සිටිනවා මා දුටුවා නොවේද" යි ඇසීය. පේදුරු යළිත් අපලාප කෙළේය. එකෙණෙහිම කුකුළා හැඩලීය. එවිට ඔව්හු, පේසුස්වහන්සේ කායාපස් වෙතින් රජවාසලට ගෙන ගියහ. එය අලුයම් වේලාව විය. පාස්කු හෝජනය වැළඳීමට නොහැකි වන සේ තමන් අපවිත්‍ර වෙකිසි සිතා, ඔව්හු රජවාසලට ඇතුළු නොවූහ. එබැවින් පිලාත්, පිටත ඔවුන් සිටි තැනට පැමිණ, "මේ මිනිසාට විරුද්ධව ඔබ ගෙනෙන චෝදනාව කුමක්ද" යි ඇසීය. ඔව්හු පිළිතුරු දෙමින්, "මේ මිනිසා අපරාධකාරයෙක් නොවේ නම්, අප ඔහු ඔබ අතට භාර දෙන්නේ නැතැ" යි කීහ. පිලාත් ඔවුන්ට පිළිතුරු දෙමින්, "ඔබම ඔහු ගෙනගොස් ඔබේ නීතිය අනුව විනිශ්චය කරන්නැ" යි කීය. ජුදෙව්වරු පිළිතුරු දෙමින්, "කිසිවෙකු මරණයට පත් කිරීමට අපට බලය නැතැ" යි කීහ. මෙසේ වූයේ, 'තමන් වහන්සේ කුමන ආකාරයක මරණයකින් මැරෙන සේක්ද' යි දන්වමින් පේසුස් වහන්සේ වදළ වචන ඉෂ්ට වන පිණිසය. එබැවින් යළිත් රජවාසලට පිලාත් ඇතුළු වී, පේසුස් වහන්සේ කැඳවා, "නුඹ ජුදෙව්වරුන්ගේ රජද" යි ඇසීය. පේසුස්වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්: "මෙය ඔබම කියන දෙයක් ද, නැතහොත් අන් අය මා ගැන කී දෙයක්ද" යි ඇසු සේක. පිලාත් පිළිතුරු දෙමින්, "මම ජුදෙව්වෙක්ද ? නුඹම ජාතිය ද නායක පූජකයෝ ද නුඹ මා අතට භාර දුන්න. නුඹ කුමක් කෙළෙහිද" යි ඇසීය. පේසුස්වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, "මාගේ රාජ්‍යය මේ ලෝකයට අයිති නැත. මාගේ රාජ්‍යය මේ ලෝකයට අයිති වුවත් නම්, ජුදෙව්වරුන් අතට මා භාර නොදෙන පිණිස මාගේ සේවකයන් සටන් කරනු ඇත. ඒ නිසා මාගේ රාජ්‍යය මෙලොවින් වුවත් නොවේය" යි වදළ සේක. එවිට පිලාත්, "එසේ නම්, නුඹ රජෙක්ද" යි උන්වහන්සේගෙන් ඇසීය. පේසුස් වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, "මම රජෙක් යයි ඔබම කියන්නෙහිය. මා උපන්නේත්, ලොව පහළ වූයේත් සත්‍යයට සාක්ෂි දරන පිණිසය. සත්‍යයෙහි පිහිටි සියල්ලෝ මාගේ හඬ අසති" යි වදළ සේක. "සත්‍යය කියන්නේ කුමක්ද" යි පිලාත් උන්වහන්සේගෙන් ඇසීය. පිලාත් මෙසේ කියා යළිත් පිටත සිටි ජුදෙව්වරුන් වෙතට ගොස්, "මොහු අත කිසි වරදක් මට නොපෙනේ. පාස්කු මංගල්‍යයේදී ඔබ හට එක් මිනිසෙකු මා විසින් නිදහස් කර දීමේ සිරිතක් ඔබ අතර ඇත. එබැවින් ජුදෙව්වරුන්ගේ රජු ඔබ හට නිදහස් කර දෙනවාට ඔබ කැමැතිද" යි ඔවුන්ගෙන් ඇසීය. එවිට ඔව්හු නැවතත් මාරගසමින්, "මේ මිනිසා නොවේ. බරබ්බස් නිදහස් කර දෙන්නැ" යි කීහ. බරබ්බස් වහාහි මංකොල්ලකාරයෙකි. ඉක්බිති පිලාත් පේසුස් වහන්සේට කසවලින් තැළෙව්වේය. හේවායෝ කටු ඔටුන්නක් ගොතා, උන්වහන්සේගේ හිසෙහි තබා, නිල - රක්ත වස්ත්‍රයක් උන්වහන්සේට හඳවා, උන්වහන්සේ ලඟට පැමිණ, "ජුදෙව් රජතුමෙහි,

සැරදේ!” කියමින් උන්වහන්සේට අතුල් පහර දුන්න. යළිත් පිලාත් පිටතට ගොස්, “මොහු අත කිසි වරදක් මට නොපෙනෙන බව ඔබ දැනගන්නා පිණිස, මෙන්න, මොහු ඔබ වෙතට ගෙනෙමි” යි ඔවුන්ට කීය. එවිට ජේසුස් වහන්සේ, කටු ඔටුන්න හිසේ දරා, නිල - රක්ත වස්ත්‍රය ද හැදගෙන, පිටතට ආ සේක. “මෙන්න, ඒ මනුෂ්‍යයා” යයි පිලාත් ඔවුන්ට කීය. එවිට නායක පූජකවරු ද මුර සේවකයෝ ද උන්වහන්සේ දුටු කල, “කුරුසියේ ඇණ ගසන්න, කුරුසියේ ඇණ ගසන්න” යි මොරගැසූහ. පිලාත් කතා කරමින්, “ඔබම මොහු ගෙන ගොස් කුරුසියේ ඇණ ගසන්න, මන්ද, මොහු අත කිසිම වරදක් ඇති බව මට නම් නොපෙනේ ය” යි කීය. ජුදෙව්වරු පිළිතුරු දෙමින්, “නීතියක් අපට ඇත; ඒ අනුව මොහු තමාම දෙවියන් වහන්සේගේ පුත්‍රයා යයි කී බැවින් මරනු ලැබිය යුතු ය” යි කීහ. ඒ කීම ඇසූ කල, පිලාත් වඩාත් බියවී, රජවාසලට යළිත් ඇතුළු වී, ජේසුස් වහන්සේ අමතා, “ඔබ කොහෙන් එන්නේද” යි ඇසීය. එහෙත් ජේසුස් වහන්සේ කිසි පිළිතුරක් නුදුන් සේක. එබැවින් පිලාත් කතා කොට, “ඔබ මට පිළිතුරක් නොදෙන්නෙහිද ? ඔබ නිදහස් කර හරින්නට හෝ කුරුසියේ ඇණ ගසන්නට හෝ මට බලය ඇති බව ඔබ නොදන්නෙහිද” යි උන්වහන්සේගෙන් ඇසීය. ජේසුස් වහන්සේ පිළිතුරු දෙමින්, “දෙව්දුන් විසින් බලය නොදෙන ලද්දේ නම්, මට විරුද්ධව ඔබට කිසි බලයක් නැත. එබැවින් මා ඔබ අතට පාවා දුන් තැනැත්තාගේ පාපය වඩාත් බරපතල ය” යි වදාළ සේක. ඒ මොහොතේ පටන් පිලාත් ජේසුස් වහන්සේ නිදහස් කර හරින්නට මඟක් සෙවීය. එහෙත් ජුදෙව්වරු මොරගසමින්, “ඔබ මොහු නිදහස් කර හැරියොත් ඔබ සිසර් අධිරාජයාගේ මිතුරෙක් නොවේ. යම් තැනැත්තෙක් තමා රජෙකු යි කියාගන්නේ ද, ඔහු අධිරාජයාගේ හතුරෙකි” යි කීහ. පිලාත් ඒ බස් අසා, ජේසුස් වහන්සේ පිටතට ගෙනැවිත් සිටුවා, හෙබ්‍රෙව් බසින් ‘ගබ්බාතා’ කියන ගල් වේදිකා නම් ස්ථානයේ ඇති විනිශ්චයාසනයෙහි අසුන් ගත්තේය. ඒ වනාහි පාස්කු මංගල්‍යයට පූදනම් වීමේ දවසේ මද්දහන් වේලාව පමණ විය. ඔහු, “මෙන්න ඔබේ රජ ය” යි ජුදෙව්වරුන්ට කීය. “ඔහු මරව, ඔහු මරව, ඔහු කුරුසියේ ඇණ ගසව” යි ඔව්හු මොරගැසූහ. “ඔබේ රජු කුරුසියේ ඇණ ගසන්නටද” යි පිලාත් ඔවුන්ගෙන් ඇසීය. නායක පූජකයෝ පිළිතුරු දෙමින්, “සිසර් අධිරාජයා හැර අන් රජෙක් අපට නැතැ” යි කීහ. එකල ඔහු, උන්වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලබන පිණිස ඔවුන්ට භාර දුන්නේය. එබැවින් ඔව්හු ජේසුස් වහන්සේ භාර ගත්හ. උන්වහන්සේම කුරුසිය උසුලාගෙන, හෙබ්‍රෙව් බසින් ගොල්ගොතා යයි කියන කපාලපිටිය නම් ස්ථානයට වැඩිය සේක. එහිදී ඔව්හු උන්වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගැසූහ; උන්වහන්සේ සමග තවත් දෙදෙනෙකු දෙපසින්ද උන්වහන්සේ මැදිවද සිටින සේ ඇණ ගැසූහ. තවද පිලාත් නාම පුවරුවක් ලියවා කුරුසිය මත තැබෙව්වේය. ‘ජුදෙව්වරුන්ගේ රජවු නාසරෙත්හි ජේසුස්’ යයි එහි ලියා තිබිණි. ජේසුස් වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලැබූ ස්ථානය නුවරට සමීපවූ බැවින්, ජුදෙව්වරුන්ගෙන් බොහෝ දෙනෙක්, එය කියෙව්වෝය. හෙබ්‍රෙව්, ලතින්, ග්‍රීක් යන භාෂාවලින් එය ලියා තිබිණි. එබැවින් ජුදෙව්වරුන්ගේ නායක පූජකයෝ පිලාත්ට කතා කොට, “‘ජුදෙව්වරුන්ගේ රජ’ යයි නොලියා, ‘මම ජුදෙව්වරුන්ගේ රජ වෙමි,’ යි මේ මිනිසා කියාගන්නේ යයි ලියෙව්ව මැනවැ” යි කීහ. පිලාත් පිළිතුරු දෙමින්, “මම ලිව්වොත් ලිව්වාම ය” යි කීය. ජේසුස් වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගැසූ පසු, හේවයෝ උන්වහන්සේගේ වස්ත්‍ර ගෙන, එක හේවයෙකුට එක කොටසක් බැගින් කොටස්

සතරකට බෙදගත්ත. ඔව්හු උන්වහන්සේගේ සඵච ද ගත්ත. ඒ සඵචට මුට්ටුවක් නොදමා, උඩ සිට පහළට මුළුමනින්ම එකට වියා තිබිණි. එබැවින් ඔව්හු එකිනෙකාට කතා කොට, “අපි මෙය නොඉරා, කවරෙකුට වැටේ ද කියා දුටු දමා බලමු” යි කීහ. මෙසේ වූයේ: “මාගේ වස්ත්‍ර ඔව්හු තම තමන් අතර බෙදගත්ත: මාගේ සඵච පිණිස දුටු දමුන” යන ශුද්ධ ලියවිල්ල ඉටු වන පිණිසය. එබැවින් හේවාවෝ මෙසේ කළහ. ජේසුස් වහන්සේගේ මැණියෝ ද මැණියන්ගේ සහෝදරී වූ ක්ලෝපාස්ගේ භාර්යාව වූ මරියා ද මග්දලායේ මරියා ද උන්වහන්සේගේ කුරුසිය ළඟ සිටියෝය. එකල ජේසුස් වහන්සේ සිය මැණියන්ද තමා ප්‍රේම කළ ශ්‍රාවකයාද ළඟ සිටිනු දක, “ස්ත්‍රීය, මෙන්ත ඔබේ පුත්‍රයා ය” යි සිය මැණියන් හට වදළ සේක. ඉන්පසු උන්වහන්සේ එම ශ්‍රාවකයාට කතා කොට, “මෙන්ත ඔබේ මැණියෝ ය” යි වදළ සේක. ඒ මොහොතේ සිට ඒ ශ්‍රාවකයා තම නිවසට ඇය පිළිගත්තේය. ඉන්පසු ජේසුස් වහන්සේ සියල්ල නිමාවට පත්වූ බව දැන, ශුද්ධ ලියවිල්ල ඉෂ්ට වන පිණිස, “මට පිපාස ය” යි වදළ සේක. එහි විනාකිරී පිරු භාජනයක් තිබිණි. එබැවින් ඔව්හු විනාකිරී පොඟවන ලද මුදුහත්තක් හිසොස් දණ්ඩක ගසා, උන්වහන්සේගේ මුඛයට ළං කළහ. ජේසුස් වහන්සේ විනාකිරී පිළිගත් පසු, “සියල්ල නිම වී ය” යි වදැරා, හිස නමා ස්වකීය ප්‍රාණය භාර දුන් සේක. එය සබත් දිනට පෙර සුදනම් වීමේ දවස විය. ඒ සබත් දවස විශේෂ දිනයක්වූ බැවින් එදින ගරීර කුරුසිවලම නොතිබෙන පිණිස කුරුසියේ ඇණ ගැසූ අයගේ කකුල් කඩා ඔවුන් ඉවත් කරන මෙන් පුදෙව්වරු පිලාත්ගෙන් ඉල්ලා සිටියහ. එබැවින් හේවාවෝ අවුත් පළමුවැන්නාගේත්, එමෙන්ම ඔහු සමඟ ඇණ ගසන ලද දෙවැන්නාගේත් කකුල් කඩා දමූහ. එහෙත් ඔව්හු ජේසුස් වහන්සේ ළඟට පැමිණි විට උන්වහන්සේ මිය ගොස් සිටින බව දක, උන්වහන්සේගේ කකුල් නොකැඩූහ. එහෙත්, හේවාවන්ගෙන් කෙනෙක් හෙල්ලයකින් උන්වහන්සේගේ ඇලයට ඇත්තේය. එකෙණෙහිම, ලේත් වතුරත් ගලා ආවේය. එය දුටු තැනැත්තේ ඒ ගැන සාක්ෂි දරයි. ඔහුගේ සාක්ෂිය සැබෑමය. ඔබත් විශ්වාස කරන පිණිස ඔහුගේ සාක්ෂිය සැබෑ බව ඔහු දනියි. මේ දේවල් සිදු වූයේ, ‘ඔහුගේ එක ඇටයක් වත් නොබිඳිනු ලැබේ ය’ යි ලියා ඇති ශුද්ධ ලියවිලි පාඨය ඉෂ්ට වන පිණිසය. තවද: ‘ඔවුන් ඇණ තුවාල කළ තැනැත්තා දෙස, බලනු ඇතැ’ යි තවත් ශුද්ධ ලියවිලි පාඨයක් ඇත. ඉන්පසු, පුදෙව්වරුන්ට බිය නිසා, රහසින් ජේසුස් වහන්සේගේ ශ්‍රාවකයෙකු වූ අර්මානියේ ජෝසෙප්, ජේසුස් වහන්සේගේ මෘත දේහය ගෙන යාමට පිලාත්ගෙන් අවසර ඉල්ලීය. පිලාත් අවසර දුන්නේය. එබැවින් ඔහු අවුත් ජේසුස් වහන්සේගේ මෘත දේහය ගෙන ගියේය. මීට කලින් දිනෙක උන්වහන්සේ වෙත රාත්‍රියෙහි පැමිණි නිකොදේමුස් ද, ක්ලෝග්‍රැම් තිහක් පමණ බර ගන්ධරස හා අහිල් මිශ්‍රණයක් ගෙන ආයේය. ඔව්හු ජේසුස් වහන්සේගේ මෘත දේහය ගෙන, පුදෙව්වරුන්ගේ අවමඟුල් සිරිත් පරිදි සුවද ද්‍රව්‍ය ගල්වා සිහින් හණ රෙදිවලින් එය වෙළුවෝය. උන්වහන්සේ කුරුසියේ ඇණ ගසනු ලැබූ ස්ථානයේ උයනක් විය. ඒ උයනේ, ඒ තාක් කිසි කලෙක කිසිවකු තැන්පත් නොකළ අලුත් සොහොන් ගෙයක් විය. පුදෙව්වරුන්ගේ සබත් දිනට පෙර දින ආසන්න වූ බැවින් ද ඒ සොහොන් ගෙය නුදුරුව තිබුණු බැවින් ද ඔව්හු ජේසුස් වහන්සේ එහි තැන්පත් කළහ.

සම්දාණන් වහන්සේගේ සුභාරංචිය මෙසේ ය. ත්‍රිස්තූති ඔබ වහන්සේට ප්‍රශංසා වේවා.
ලබන ඉරුදින දේව ප්‍රකාශන සඳහා <http://sinhalagospel.lk/> වෙත පිවිසෙන්න.